

Yorgunum İşte Hayat

– Polat Tek · 14 Mayıs 2014

Bir zamanlar sevdiğim bir kadın vardı
İssiz gecelerimin tek kahramanıydı
Ne vakit elimi atsam kaleme
İçimi bir acı, yüreğimi ise hüznün sarıyor
Her kalem tutuşumda onun adı ve hayali
Her adım attığım yerde onun gölgesi
Ondan geriye kalan ve unutmak istediğim ne varsa
Öyle haince saplanıyor ki acısı, tarifi imkansız
Hangi birini desem ki be kadın...

Yorgunum işte hayat
Bazen sustum, bazen dilimi lal eyledim
Kimi deli dedi, kimi gülüp geçti
Düştüm, hep yeniden kalktım
Aslında düştükçe güçlendim, acının en dibinde
Sitem edecek hakkı
Hiç kendim de göremedim ki hayat...

Alın yazım kaderim dedim hep
Koskocaman bir gülümseme taktım yüzüme
İster maske say ister mutluluk oyunu
Dedim ya ben bu hayatın tam ortasında
Yaşadım seni en derin yaralarımınla
Herkes gülüp oynarken
Ben bu hayatta rolümü
Hep ağlarken oynadım...

Yorgunum işte hayat
Yıllar o kadar ağır bir yük verdi ki sırtıma
Kader öyle bir yazı yazdı ki alınıma
İstesem de kurtulamam bu kahrolası dünyamdan
Bazen isyan edesim geliyor, haykırmak istiyorum

Öyle insanlar çıktı ki karşıma, öyle haince vurdular ki sırtımdan
Her seferinde bir parçamı alıp götürdüler benden
Delice çocuklar gibi yaşamak isterken
Hayat omuzlarımdan hiç indirmede ki dert yükünü
Ne zaman biraz unutup acıları yüzüm gülse
Ardımdan koşturup, öyle bir çelme takıyor ki yine
Yaşadığıma da, yaşattığı bu hayata da isyan edesim geliyor
Avazım çıktığı kadar
Küfredesim geliyor sana hayat...

Yorgunum işte hayat
Şimdi söyle be hayat, yorgunsam düşmüşsem
Paramparça olmuş dağılmışsam, ben mi suçluyum?
Kes artık son bileti ömrüme
Gidişi olsun ama, ne olur dönüşü olmasın
Yorulduğum artık, adım atamayacak kadar bitkinim
Tek kelime edemeyecek kadar öylesine doluyum ki
Boğazıma kadar dert yudumlattın her defasında
Söyle be hayat, onun olmadığı bir şehir
Onun olmadığı bir sokak
Onun olmadığı bir mezar var mı?
Hadi kes artık cezamı
Bir dua edenim, bir sala okuyanım olur elbet
Ey hayat buda benim sana
Son vedam olsun...

Şiirin yazarı: Polat Tek / Cemre Öz Aydın

NOT :Cemre öz aydın kardeşimle beraber yazmış olduğumuz bir eserdir...

Seslendirme: Volkan Şahbaz